

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Concilium Arausicanum I. Constitutiones Sanctae Synodi habitae in territorio Arausico, in ecclesia Iustinianensi, sub die VI. Idus Nouembris Cyro consule, anno Christi CCCXLI. Valentiniani III. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

tem committenda literis non fuerunt, cum prædictorum filiorum nostrorum insinuatione didiceris, Domini fretus auxilio efficaciter, vt diximus, ac laudabiliter exqueris. Deus te incolumem custodiat, frater carissime. Data III. Nonas Maii, gloriosissimo Valentiniano Augusto VII. & Auieno viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA CXI.

LEONIS PAPÆ I.

AD RAVERNIVM ARELATENSEM.

De solennitate paschali anni CCCCLII.

Dilectissimo fratri Rauennio episcopo Leo episcopus.

AD præcipuum religionis nostræ pertinet sacramentum, vt in festiuitate paschali nulla sit toto orbe diuersitas. Et quia hoc diuina institutio, & paterna traditio ad nostram sollicitudinem voluit pertinere, fraternitatem tuam solenniter admonemus, vt Pascha Domini celebrandum nobis die x. Kalendarum Aprilium recognoscas; quod manifesta ratio patefecit sacræ obseruantix hunc diem esse legitimum. Cuius notitiam per dilectionem quoque tuam, frater carissime, omnibus volumus declarari, vt quorum in fide est vna confessio, sit etiam in hac festiuitate vna deuotio.

^aCONCILIVM ^bARAVSICANVM I.ANNO
CHRISTI
441.

CONSTITVTIONES SANCTÆ SYNODI habitæ in territorio Arausico, in ecclesia Iustinianensi, sub die VI. Idus Nouembris ^cCyro consule, anno Christi CCCCLII. Valentiniani III. Augusti decimo septimo, ^dLeonis I. papæ secundo.

TITVLI CANONVM.

I. De hæreticis, si in mortis discrimine conuertantur.	III. De pœnitentibus qui de corpore recedunt.
II. De non iteranda chrismatism benedictione.	IV. Pœnitentiam clericis non negandam.

V. *Qui*

- V. *Qui ad ecclesiam confugiunt tradi non debent.* XIX. *Vt catechumeni ad baptisteria non accedant.*
- VI. *De iis qui ecclesia mancipia occupant pro suis.* XX. *Vt catechumeni benedictionem cum fidelibus non accipiant.*
- VII. *De manumissis in ecclesia, ve ecclesia per testamentum commendatis.* XXI. *Si duo episcopum ordinare presumpserint, gradum amittant.*
- VIII. *Si quis alibi consistentem clericum ordinandum putarit.* XXII. *Vt clerici coniugati, nisi castitatem professi fuerint, diaconi non fiant.*
- IX. *De iis qui alienos ciues ordinant.* XXIII. *Vt diaconus qui ab uxore sua non abstinet, ab officio abiciatur.*
- X. *Si quis ecclesiam in aliena ciuitatis territorio adificet.* XXIV. *Qui prius ordinati incontinentes fuerunt, ulterius non promoueantur.*
- XI. *Quod episcopus ei, qui ab alio excommunicatus est, communicare non debeat.* XXV. *De viris probatis, si qui e bigamis clerici fiant, ne ultra subdiaconatum prouehantur.*
- XII. *Subito obmutescenti danda est paenitentia, si petat.* XXVI. *De diaconissis non ordinandis, & iis que iam sunt reuocandis.*
- XIII. *Amentibus que pietatis sunt conferenda.* XXVII. *De viduis professis, si nupserint, aut raptae fuerint.*
- XIV. *Energumenis baptizatis, si monitis obtemperant, danda communio.* XXVIII. *Professe castitatis prauaricatoribus paenitentia consulendum.*
- XV. *Energumenis catechumenis de baptismo consulendum.* XXIX. *Vt nullus Conuentus sine alterius Conuentus denuntiatione soluatur.*
- XVI. *Arreptitii clerici ne fiant, & qui ordinati sunt, ab officio repellantur.* XXX. *Vt episcopus infirmus non per presbyteros, sed per alium episcopum agenda curet que propria sunt episcopi.*
- XVII. *Vt in unum propositio sacramenti consecratur.*
- XVIII. *Vt catechumeni lectionem euangelii audiant.*

CANONES.

I.

HÆRETICOS in mortis discrimine positos, si catholici esse desiderant, si desit episcopus, a presbyteris cum chrismate & benedictione consignari placuit.

II.

Nullum ministrorum, qui baptizandi recepit
 Concil. Tom. 7. De consec. dist. 4. Null.
 Mm

lus mini-
strorum.

officium, sine chrismate vsquam debere progredi, quia inter nos placuit semel chrismari. De eo autem, qui in baptismo quacumque necessitate faciente non chrismatus fuerit, in confirmatione sacerdos commonebitur. Nam inter quoslibet chrismatis ipsius non nisi vna benedictio est: non vt præiudicans quidquam, sed vt non necessaria habeatur repetita chrismatio.

ANNO
CHRISTI
441.

III.

26. quest. 6.
Qui recedunt de.

Qui recedunt de corpore, pœnitentia accepta, placuit sine reconciliatoria manus impositione eis communicari. quod morientis sufficit consolationi, secundum definitiones patrum, qui huiusmodi communionem congruenter viaticum nominarunt. Quod si supervixerint, stent in ordine pœnitentum, & ostensis necessariis pœnitentiæ fructibus, legitimam communionem cum reconciliatoria manus impositione percipiant.

IV.

Ibidem.

Pœnitentiam desiderantibus clericis non negandam.

V.

Dist. 87.
Eos qui ad
ecclesiam.

Eos qui ad ecclesiam confugerint tradi non oportere, sed loci reuerentia & intercessione defendi.

VI.

Ibidem.

Si quis autem mancipia clericorum pro suis mancipiis ad ecclesiam confugientibus crediderit occupanda, per omnes ecclesias districtissima damnatione feriatur.

VII.

Ibidem.

In ecclesia manumissos, vel per testamentum ec-

clesiæ commendatos, si quis in seruitutem vel obsequium, vel ad colonariam conditionem imprimere tentauerit, animaduersione ecclesiastica coerceatur.

VIII.

Si quis alibi consistentem clericum ordinandum putauerit, prius definiat, vt cum ipso habitet. Sic quoque non sine consultatione eius episcopi, cum quo ante habitauit, eum, qui fortasse non sine causa diu ab alio ordinatus non est, ordinare præsumat.

IX.

Si qui autem alienos ciues, aut alibi consistentes ordinauerint, nec ordinati in vlllo accusantur, aut ad se eos reuocent, aut gratiam ipsis eorum impetrent, cum quibus habitant.

X.

Si quis episcoporum in alienæ ciuitatis territorio ecclesiam ædificare disponit, vel pro fundi sui negotio, aut ecclesiastica vtilitate, vel pro quacumque sua opportunitate, permissa licentia ædificandi, quia prohibere hoc votum nefas est, non præsumat dedicationem, quæ illi omnimodis reseruatur, in cuius territorio ecclesia assurgit: reseruata ædificatori episcopo hac gratia, vt quos desiderat clericos in re sua videre, ipsos ordinet is cuius territorium est; vel si ordinati iam sunt, ipsos habere acquiescat. Et omnis ecclesiæ ipsius gubernatio ad eum, in cuius ciuitatis territorio ecclesia surrexerit, pertinebit. Quod si etiam sæcularium quicumque ecclesiam ædificauerit, & alium magis, quam eum in

cuius territorio ædificat, inuitandum putauerit: tam ipse, cui contra constitutionem ac disciplinam gratificari vult, quam omnes episcopi, qui ad huiusmodi dedicationem inuitantur, a Conuentu abstinebunt. Si quis excefferit, in reatum deuo- cabitur: si quis excefferit, ordinem recognoscat.

X I.

Placuit in reatum venire episcopum, qui admonitus de excommunicatione cuiuscumque, sine reconciliatione eius qui excommunicauit, ei communicare præsumpserit, vt integra omnia, si reconciliatio intercefferit, de iustitia vel de iniquitate excommunicationis, proximæ Synodo refer- uentur.

X II.

26. q. 6. Qui
recedunt.

Subito obmutescens, prout status est, baptiza- ri aut pœnitentiam accipere potest, si voluntatis aut præteritæ testimonium aliorum verbis habet, aut præsentis in suo nutu.

X III.

Ibidem.

Amentibus quæcumque pietatis sunt confe- renda.

X IV.

Iuo part. 1.
cap. 147.

Energumeni baptizati, si de purgatione sua cu- rant, & se solitudini clericorum tradunt, moni- tisque obtemperant, omnimodis communicent, sacramenti ipsius virtute vel muniendi ab incurfu dæmonii, quo infestantur; vel purgandi, quorum iam ostenditur vita purgator.

X V.

Iuo ibidē,
cap. 148.

Energumenis catechumenis, quantum vel ne- cessitas exegerit, vel opportunitas permiserit, de baptisate consulendum.

XVI.

Qui palam aliquando arrepti sunt, non solum non assumendi ad vllum ordinem clericatus, sed etsi iam aliqui ordinati sunt, ab imposito officio repellendi.

XVII.

Cum capsula & calix offerendus est, & admixtione eucharistiæ consecrandus.

XVIII.

Euangelia deinceps placuit catechumenis legi apud omnes prouinciarum nostrarum ecclesias.

XIX.

Ad baptisterium catechumeni nunquam admittendi.

Iuo patr. 1.
cap. 213.

XX.

A fidelium benedictione, etiam inter domesticas orationes, in quantum caueri potest, segregandi informandique sunt, vt se reuocent, & signandos vel benedicendos semotim offerant.

Iuo ibid.
cap. 214.

XXI.

In nostris prouinciis placuit de præsumptoribus, vt sicubi contigerit duos episcopos episcopum inuitum facere, auctoribus damnatis, vnus eorum ecclesiæ ipse qui vim passus est substituat, si tamen vita respondet; & alter in alterius deiectione loco nihilo minus ordinetur. Si voluntarium duo fecerint, & ipse damnabitur, quo cautius ea quæ sunt antiquitus statuta seruentur.

Dist. 64. De
abiectione.

XXII.

Sedit præterea, vt deinceps non ordinentur diacones coniugati, nisi qui prius conuer-

Mm iij

fionis proposito professi fuerint castitatem.

XXIII.

Si quis autem post acceptam benedictionem Leuiticam cum vxore sua incontinens inuenitur, ab officio abiiciatur.

XXIV.

Concilio
Taurin.
Can. &

De his autem qui prius ordinati hoc ipsum inciderunt, Taurinatis Synodi sequendam esse sententiam, qua iubentur non vltius promoueri.

XXV.

De idoneis autem, & probatoribus viris, quos clericatui alligari ipsa vitæ gratia suggerit, si forte inciderunt duplicata matrimonia, non vltra subdiaconatum ecclesiasticas capiant dignitates.

XXVI.

Diaconæ omnimodis non ordinandæ: si quæ iam sunt, benedictioni quæ populo impenditur capita submittant.

XXVII.

27. q. 1. Vi-
duitatis ser-
uandæ.

Viduitatis seruandæ professionem, coram episcopo in secretario habitam, imposita ab episcopo veste viduali indicandam. Raptorem vero talium, vel ipsam talis professionis desertricem, merito esse damnandam.

XXVIII.

In vtroque sexu desertores professæ castitatis præuaricatores habendi, & his omnibus per pœnitentiam legitimam consulendum.

XXIX.

Hæc quæ subscripsimus, cum eorum quoque

ANNO
CHRISTI
441.

concordia, qui consensus dederunt, rata deinceps inter nos ac nostros haberi volumus, & habenda sancimus: non ita prætereuntes eos, qui Synodo aut per se, aut per consensus suos, vel ad vicem sui per legatos destinãdos adesse detrectant, vt sibi supra nos illi placeant, qui patrum statuta despiciunt, quibus bis in anno, quod nobis pro temporum qualitate difficile est, sanctum est conueniri. Adiciẽtes, quod si similibus deinceps paginis pro salubritate ac remediis ecclesiasticis congregare Conuentus voluerimus, constituamus, vt nullus Conuentus sine alterius Conuentus denuntiatione soluatur. Itaque sequenti anno, si Domino ac Deo nostro Iesu Christo permittente conceditur, die decimoquinto Kalendas Nouembres Luciano in Arausico territorio Conuentum habebimus. Qui ideo tanto prius per Conuentum ipsum denuntiat, vt tam excusationis libertas, quam inuitationis necessitas non sit. De die enim ac loco per nos ipsos commonebimur, singuli nobiscum in exemplaribus ea quæ per nos sunt constituta referentes: reliquos qui defuerunt, beatissimi fratris nostri Hilarii sollicitudini relinquimus, datis ad ipsos horum exemplaribus commonendos.

X X X.

Post omnia occurrit de imbecillitatibus fragilitatis humanæ, vt si quis episcopus per infirmitatem debilitatemve aliquam, aut hebetudinem sensus inciderit, aut officium oris amiserit, ea quæ non nisi per episcopos geruntur, non sub præsentia sua presbyteros agere permittat, sed epi-

lucio part. 5.
cap. 306.

scopum euocet, cui quod in ecclesia agendum fuerit imponat.

ANNO
CHRISTI
441.

SVBSCRIPTIONES.

Ego Hilarius episcopus subscripsi.
Ego Claudius episcopus subscripsi.
⁷ Ego Constantinus episcopus subscripsi.
Ego Audentius episcopus subscripsi.
Ego Agrestius episcopus subscripsi.
Ego Iulius episcopus subscripsi.
Ego Auspicius episcopus subscripsi.
Ego Theodorus episcopus subscripsi.
Ego Maximus episcopus subscripsi.
Ego Eucherius episcopus subscripsi, sanctorum sacerdotum comprouincialium meorum super his expectaturus assensum.
Nectarius episcopus subscripsi.
Ingenuus episcopus subscripsi.
⁹ Ceretius episcopus subscripsi.
Iustus episcopus subscripsi.
Augustalis episcopus subscripsi.
Salonius episcopus subscripsi.
Superuentor pro patre & episcopo meo Claudio subscripsi & recognoui.

DECRETA ALIQVA HVIC CONCILIO Gratiani & aliorum decretis adscripta, quæ non habentur in superioribus. Primo ex Decreto Gratiani.

Modus & forma excommunicationis.

II. q. II. Canonica instituta.

Canonica instituta & sanctorum patrum exempla sequentes, ecclesiarum Dei violatores, auctoritate Dei & iudicio sancti Spiritus, a gremio sanctæ matris ecclesiæ & a consortio totius Christianitatis eliminamus, quousque resipiscant, & ecclesiæ Dei satisfaciant.

Ex eodem partim, & partim ex alio codice Decretorum librorum 16. cap. 7. lib. II.

Reconciliatio excommunicati.

II. q. II. Cû aliquis excommunicatus.

Cum aliquis excommunicatus, vel anathematizatus, pœnitentia ductus, veniam postulat, & emendationem promittit, episcopus qui eum excommunicauit, ante ianuam ecclesiæ venire debet, & duodecim presbyteri cum

co,

ANNO
CHRISTI
441

eo, qui eum hinc & inde circumstare debent. Vbi etiam esse debent illi, quibus iniuria vel damnum commissum debet emendari: aut si iam emendatum est, eorum testimonio comprobari. Deinde interroget episcopus, si pœnitentiam, iuxta quod Canones præcipiunt, pro perpetratis sceleribus suscipere velit. Et si ille, terræ prostratus, veniam postulat, culpam confitetur, pœnitentiam imporat, & de futuris cautelam spondet, tunc episcopus apprehensa manu eius dextra, in ecclesiam illum introducat, & * ei communionem & societatem Christianam reddat, & septem psalmos pœnitentiales decantet cum istis precibus, Kyrie eleeson, Pater noster, Et ne nos: Saluum fac seruum tuum, Deus meus, sperantem in te: Mitte ei Domine auxilium de sancto, Et de Sion tuere eum: Nihil proficiat inimicus in eo, Et filius iniquitatis non apponat nocere ei: Esto ei Domine turris fortitudinis, A facie inimici: Domine exaudi orationem meam, &c. Dominus vobiscum, &c.

* comu-
nioni
Christia-
ne

ORATIO.

PRÆSTA quæsumus Domine huic famulo tuo dignum pœnitentiæ fructum, vt ecclesiæ tuæ sanctæ, a cuius integritate deuiauerat peccando, admissorum veniam consequendo, reddatur innoxius: per Christum Dominum nostrum. Amen.

ALIA ORATIO.

MAIESTATEM tuam quæsumus, Domine sancte, pater omnipotens, æterne Deus, qui non mortem, sed peccatorum vitam semper inquiris, respice flentem famulum tuum, attende prostratum, eius planctum in gaudium tuæ miserationis conuerte, scinde delictorum faccum, & indue eum lætitia saluari, vt post longam peregrinationis famem, de sanctis altaribus satietur, ingressusque cubiculum regis, in ipsius aula benedicat nomen gloriæ tuæ semper. Amen.

ALIA ORATIO.

DEVS misericors, Deus clemens, qui secundum multitudinem miserationum tuarum peccata pœnitentium

Concil. Tom. 7.

Nn

deles, & præteritorum criminum culpas venia remissionis euacuas; respice super hunc famulum tuum N. & remissionem omnium peccatorum suorum sibi tota cordis confessione poscentem, deprecatus exaudi: innoua in eo, piissime Pater, quidquid terrena fragilitate corruptum, vel quidquid diabolica fraude violatum est: & unitati corporis ecclesiæ membrum redemptionis annecte. Miserere Domine gemituum, miserere lacrymarum eius, & non habentem fiduciam, nisi in tua magna misericordia, ad tuæ sacramentum reconciliationis admitte: per Christum Dominum nostrum. Amen.

ANNO
CHRISTI
441.

Post hæc, secundum modum culpæ, pœnitentiam ei iniungat, & literas per parochiam suam dirigat, vt omnes nouerint eum in societate Christiana receptum. Aliis etiam episcopis hoc notum faciat. Nullus autem episcopus alterius parochianum excommunicare vel reconciliare præsumat, sine consensu vel conscientia proprii episcopi.

Ex eodem, libro 14. capite 6.

Vt in sabbato sancto ieiunia non soluantur.

Vt in sabbato sancto, hoc est, in vigilia Paschæ, ieiunium ante noctis initium, nisi a paruulis & infirmis, non soluatur, nec in ipsa parasceue: quia cœna Domini, & parasceue, & sabbatum, ad illos quadraginta dies respiciunt: * vel diuina mysteria his duobus diebus celebrantur, * *for. nec* Canonibus quippe iubentibus, in biduo isto, id est, parasceue & sabbato, sacramenta penitus non celebrari.

NOTÆ IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

¹ *Constitutiones.*] De titulo consentiunt vetera exemplaria: *Constitutiones sanctæ Synodi habitæ in territorio Arausico, sub die VI. Idus Nouembres, Cyro consule, in ecclesia Iustinianensi*: nisi quod in paucis legitur *Iustianensi*: vnde & infra in causa Contumeliosi episcopi Synodus Iustianensis appellatur.

² *Hereticos in mortis.*] Hic etiam libri omnes consentiunt, primo loco statuentes Canonem qui secundus erat in vulgatis, & contra primum secundo.

³ *Semel chrismari.*] Vulgati codices, & Gratianus, alique collectores, *semel in baptisate chrismari*. Et vero certum est de baptisate agi. Sed cum hæc verba in antiquis exemplaribus non sint, &

ANNO
CHRISTI
441.

glossema sapiant, religio fuit ea retinere.

⁴ *Vel pro fundi sui negotio.*] Breuius in codice Lugdunensi, Fossateni, Rhemeni, & aliis: *vel pro fundi sui, aut ecclesiastici, vel pro quacumque suorum opportunitate.*

⁵ *Imposita ab episcopo.*] Ita vetustissimi & optimi quique codices, Lugdunensis, Rhemenis, Fossatenis, Tilianus, & alii. Pauci recentiores, a presbytero: quod inde ortum videtur, quia viduas velare postea licuit etiam presbyteris. Gratianus & alii collectores legunt ab episcopo.

⁶ *Nouembres Luciano.*] Variant hic etiam manuscripti. Nam Fossatenis, Tilianus, & alii quidam habent *Decembris Luciano*: Lugdunensis & Rhemenis cum reliquis habent *Nouembris*, sed pro Luciano hic Iustiniano legit, ille Iustiano, ut statui certi nihil possit.

⁷ *Ego Constantinus.*] Lugdunensis, ut in Concilio Regensi, *Constantianus*, quomodo & alii nonnulli.

⁸ *Ceretius.*] Ita diferte Virdunensis, sicut supra in epistola ad Leonem pag. 254. Fossatenis & Tilianus, *Caretius*. Lugdunensis *Ceresius*. Pithocæanus *Ceterius*. Rhemenis vero, ut olim vulgati, *Casarius*.

NOTÆ SEVERINI BINII.

^a *Concilium.*] Hoc Concilio actum est de disciplina ecclesiastica, & de recipiendis variorum generum pœnitentibus; ac demum ut nullus Conuentus sine alterius futuri Conuentus denuntiatione solvatur. Appendix superaddita præscriptam formam excommunicandi & reconciliandi excommunicatum continet. Hæc Synodus, clarissimorum antistitum corona illustrata, nobilissima est. In ea quindecim episcopi Narbonensis & Lugdunensis prouinciæ suo more conuenientes, vigintinouem Canones, ad iura & disciplinam ecclesiæ spectantes, sanxerunt. Baronius anno 441. num. 3. & 17.

Acta Concilii.

Canones quot.

^b *Arausicanum.*] Arausica est ciuitas in Gallia Narbonensi, non procul Auenione, estque nobilissimo principatu insignis, alias nominatur Arausia, vulgo dicitur *Orange*. Meminit illius Plinius lib. 3. cap. 4. Ptolemæus lib. 2. cap. 10. Strabo lib. 4.

Arausica ciuitas quæ & qualis.

^c *Cyro consule.*] Recte id in Nicoloniana editione emendatum fuit. Lectio enim hæc, *Tempore Theodosii iunioris, & Cyri consulum*, quam aliquot anteriores editiones habent, plane mendosa est. Nam facti omnes & vetera monumenta, non nisi vnicum hoc anno consulem referunt.

Lectio mendosa.

^d *Leonis I. papa 2.*] Anno pontificatus illius secundo, qui est Christi nati quadringentesimus quadregesimus primus: Theodosii imperatoris trigessimus quartus, & Valentianiani, decimusseptimus. Prædicta enim tempora cum consulatu Cyri coincidunt, ut ex factis emendationibus constat.

Tempus Concilii.

^e *Hilarius.*] Inter eos qui Synodo subscripserunt, celebriores sunt, Hilarius, Eucherius, Salonius, Maximus, Constantinus & Augustalis. Quorum omnium sacra & solennis memoria anniuersaria in ecclesia colitur. Hilarius est ille celebris Arelatensis episcopus,

Hilarius Arelatensis

Concil. Tom. 7.

Nn ij

scriptorum
S. Augusti-
ni defensor.
Eucherius
Lugdunen-
sis auctor
homiliarū,
quæ hæc-
tenus sub no-
mine Eufe-
bii Emiffeni
editæ fue-
runt.

Duo Euche-
rii.

Duo Cæfa-
rii.

qui antehac presbyter, vna cum sancto Prospero Aquitano episcopo infectatus est Pelagianos; & aduersus Massilienses presbyteros, aliosque S. Augustini scripta impugnant, strenue insurrexit. Eucherius Lugdunensis episcopus senior fuit: auctor quarumdam homiliarum Latinarum, quæ falso titulo Eusebii Emiffeni Græci & Arianæ scriptoris, hæctenus editæ fuerunt. Huius honorifice meminit Claudianus libro 2. de statu animæ. Alterius cuiusdam Eucherii Lugdunensis ecclesiæ episcopi memoria reperitur apud Cyprianum in vita Cæsarii apud Surium, qui cum eodem Cæsario Arauficano Concilio secundo anno Domini 524. celebrato interfuit & subscripsit. Cæsarium hic vltimo loco subscriptū, omnino alium esse oportet ab illo magni nominis Arelatenfi episcopo, qui cum Eucherio iuniore Arauficanæ secundæ aliifve quibusdam Synodis interfuit, nominifque sui subscriptione approbavit. Nam tempore huius Concilii Arelatenfis episcopus erat Hilarius, de quo supra. Defuncto Hilario non Cæsarius, sed post Rauennium Eonius: atque demum post Leontium, Eonio cuidam Cæsarius successit. Is ergo Cæsarius, qui huic primæ Arauficanæ Synodo subscripsit, non tantum alius est & diuersus episcopus ab eo Cæsario, qui Arauficano secundo aliifve pluribus Conciliis interfuit & subscripsit, verum etiam alterius, quam Arelatenfis ecclesiæ antistes extitit. Hæc ex Baronio anno 441. numero 3. & seqq. Item ex eiusdem appendice, quæ extat in fine tomi decimi, ad annum Christi 529. Plura hac de re dicemus infra in notis Concilii Carpentoraënsis, Vasensis, Arelatenfis, &c. hinc causam reddentes, cur prædicta Concilia, hæctenus sub Leone collocata, ad tempora Felicis papæ IV. retulerimus.

ANNO
CHRISTI
441.

1^a CONCILIVM ^b VASENSE ^c II.

4^a CONSTITVTIONES SANCTÆ SYNODI habitæ in ciuitate Vasensi ^a apud Auspiciū episcopum ecclesiæ catholicæ, sub die Iduum Nouembrium, Dioscuro viro clarissimo consule, anno Christi cccc xlii. Valentiniani III. Augusti decimo octauo, ^e Leonis I. papæ tertio.

TITVLI CANONVM.

I. <i>Vt Gallicani episcopi superuenientes in Gallis non discutiantur.</i>	nullus petat, sed tantum a proprio.
II. <i>De pœnitentibus subito mortuis, vt eorum oblationes recipiantur.</i>	IV. <i>Vt qui oblationes defunctorum retinent, excommunicentur.</i>
III. <i>Vt ab alieno episcopo chrisma</i>	V. <i>Vt qui sententiæ episcopi sui non acquieuerit, recurrat ad Synodum.</i>

ANNO
CHRISTI
441.